Fəxrəddin
TEYYUB

Ürəyimin gülən vaxtı olmadı, Qan-qadalı illər gördüm dünyada

GƏTİRMİŞƏM

Qardaşım Məmmədin ad gününə

Arzum quş kimidi, qonub dil üstə,
Gümanım mürgülü, ümid yol üstə.
Ürəyim köklənib sarıtel üstə,
Sinəmdə nəğməli saz gətirmişəm.

Həyat zülüm imiş, başdan, ay qağa,
Çıxır çörəyimiz daşdan, ay qağa.
Mənim xoşum gəlmir qışdan, ay qağa,
Sənə gül-çiçəkli yaz gətirmişəm.

Həya gözləmişəm öz arım olub,
Yaxşı dost ətirli baharım olub.
Etibar, sədaqət şüarım olub,
Açıq alın, təmiz üz gətirmişəm.

Sözün hənirini duyduğum andan,
Sözə vurulmuşam ürəkdən, candan.
İkinci Şıxlıdan, şair Qurbandan,
Cığır gətirmişəm, iz gətirmişəm.

Ruhunu oxşasın çöl də, çəmən də,
Qayğılar salmasın səni kəməndə.
Hədiyyə gətirən sağ olsun, mən də
İlahi möcüzə, söz gətirmişəm.

XƏBİSLƏR DÜNYANIN EVİNİ YIXDI

Yıxmaq dəbə mindi, yarışda hamı,
Bəxti, taleyiylə barışda hamı.
Tanrının işinə qarışdı hamı,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

Alışdıq dəhşətin neçə növünə,
Bir iş gördülər ki, adam sevinə.
Donuzu saldılar Allah evinə,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

Külək əsməsə də, əsdirən nə çox,
Baş niyə kəsilsin, kəsdirən nə çox.
Şeytanı qəlbində gəzdirən nə çox,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

Doğma, əziz bildim vallah hər yadı,
Şəhid atasının dərdi dəryadı.
Göylərə ucaldı ana fəryadı,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

Yalanı saxlama, qoy getsin, yol ver,
Əyilməz əyilər, əlinə pul ver.
Qeyrət bazarında şıdırğı alver,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

Səxavət yolunu tamah bağladı,
Kasıbı ac qoydu, sinə dağladı.
Ay şivən qopartdı, Günəş ağladı,
Xəbislər dünyanın evini yıxdı.

KÖNLÜM

Qüssədən gözümün yaşı sellənib,
Elə bil başıma küllər ələnib.
Sənsiz ömrüm, günüm qəmə bələnib,
Özünə yer tapmır havalı könlüm.

Neçə xoş xatirə ballanıb gedib,
Duyğum xəzəl kimi xallanıb gedib.
Tanrı dərgahına yollanıb gedib,
Sən xəstə olandan dualı könlüm.

Dilin yox, deyəsən göyəm, yerəm mən,
Sən axı ikisən, demə birəm mən.
Nə vaxtdı səsini eşitmirəm mən,
Çalınır həsrətin qavalı, könlüm.

Eh, hardan biləsən kim nə haydadı,
Biri qarlı qışda, bir yaydadı.
Nə dağdı, nə təpə, yumruq boydadı,
Bilməyir neyləsin zavallı könlüm.

YAŞAMIŞAM

Kotana tərim düşüb,
Alnımdan zərim düşüb.
Şırımım dərin düşüb,
Xış ömrü yaşamışam.

Azmı düşmüşəm dara?
Mən hara, xoş gün hara?
Həsrət qaldım bahara,
Qış ömrü yaşamışam.

Biri aradı getdi,
Saçın daradı getdi.
Qurum qurudu getdi,
Yaş ömrü yaşamışam.

Tanrıdı kəsən ömrü,
Külək tək əsən ömrü.
Torpaqda kəsək ömrü,
Daş ömrü yaşamışam.

Alışdı, yandı sinə,
Düşdüm söz həvəsinə.
Bir ömür əvəzinə
Beş ömrü yaşamışam.

DÜNYADA

Bir ömürdə neçə ömür yaşadım,
Bir ömürdə nələr gördüm dünyada.
Özgəsinə quyu qazan hər kəsi,
Axır bir gün mələr gördüm dünyada.

Ürəyində xıltın varsa, üz qaran,
Əl tutmaqla ömrün boyu yox aran.
İlanı da yuvasından çıxaran,
Şirin, şəkər dillər gördüm dünyada.

Hər yetənin qızıl taxtı olmadı,
Taxt olanda bir az baxtı olmadı.
Ürəyimin gülən vaxtı olmadı,
Qan-qadalı illər gördüm dünyada.

Var gördülər, yollarını azdılar,
Haqq deyəni hər gün daşa basdılar.
Ədaləti bəzən dardan asdılar,
Soyuq əsən yellər gördüm dünyada.

Bahar çağı bənd bərəni kəsdirən,
Kötükləri beşik kimi gəzdirən.
Dərələri əsim-əsim əsdirən,
Aşıb daşan sellər gördüm dünyada.

Bu təknədi, bu çuvaldı boşalan,
Hansı qapı, pəncərədi qış alan?
Nə yaxşı ki, səxavətdən beş alan,
Çörək verən əllər gördüm dünyada.

QOVUR

Qaçıram, qurumur alnımın təri,
Həyat qaçhaqaçdı əzəldən bəri.
Anlar, saniyələr dəqiqələri,
Gün-günü, ay ayı, il ili qovur.

Küçədə o kimdi, ayağı yalın,
Yoxdur bir kimsəsi, soruşa halın.
İşə bax, qudurğan, bir gönü qalın,
Günahsız uşağı, tifili qovur.

Qayğı neştəriylə kəsilib heyim,
Daha nəyim qalıb, bölməyə nəyim.
Sevmirəm kiminsə xətrinə dəyim,
Ağzımın içində söz dili qovur.

Hər ulduz bir daşdı, Ay da bir qala,
Nə ulduz kiçilə, nə Ay alçala.
Yağışla dolanda hər çuxur, çala,
Külək suyu qovur, su lili qovur.

Qəlbimdə həsəd yox, özün bax, hanı?
Kim sevər evini özü yıxanı.
Yurdu kəc baxanı, əyri baxanı,
Axırda yığışıb öz eli qovur.

Bələnsin sevgimin şehinə ürək,
Sevəndə qoy dönsün şahinə ürək.
Dözsə də həsrətin mehinə ürək,
Ümidin küləyi nisgili qovur.

TELEFONUM

Yenə də gün gələr, gözün güləcək,
Sükut yox olacaq, sözün güləcək.
Qış ötüb keçəcək, üzün güləcək,
Oxşayar könlünü yaz, telefonum.

Arzu var istidi, arzu var sərin,
Güman var dayazdı, güman var dərin.
Düşdün qarğışına həsrət zənglərin,
Nahaq eləyirdin naz, telefonum.

Yerini bilmədin qaranın, ağın,
Qədrini biləydin təpənin, dağın.
Ağlına gəlməzdi unudulmağın,
Sənə bu da azdı, az, telefonum.

Adam yox, yuxumu yozmağa daha,
Görən nə qalıb ki, yazmağa daha.
Gedirəm özümü asmağa daha,
Get sən də özünü as, telefonum.

QIZIL BALIQ DÜŞSÜN BU İL TORUNA

Şair dostum Musa Ələkbərliyə

Elə bil ki, yaşı mindi, uludu,
Söz şahıdı, nökəridi, quludu.
Məhəbbətlə, sevgi ilə doludu,
Özü boyda ürəyi var Musanın.

Danışdırır, kim deyir ki, daş kardı,
Qəlbi süfrə, nəyi varsa aşkardı.
Bəyaz saçlı Murovdağdı, Qoşqardı,
Söykənməyə küräyi var Musanın.

Nəfəsi bal, öz körpəcə balandı,
Mayası nur, göydən düşüb, qalandı.
Əzizləyib, sözə laylay çalandı,
Beşiyi var, bələyi var Musanın.

Ləpələnən ruh dənizdi, göz mərcan,
Ocaq sönsə, kül altında, göz mərcan.
Duyğuların bulağında söz mərcan,
Şəlalədən ələyi var Musanın.

Yaşa baxıb, şükür elə quruna,
Meh əssə də, adam gərək qoruna.
Qızıl balıq düşsün bu il toruna,
Göydə uçsun təb mələdi Musanın.

ADAMAM

Dərədə yaz çağı duman qızımdı,
Arzum gümüş kimi, güman qızıldı.
Hardan biləydim ki, zaman qızıldı,
Mən vaxtı küləyə verən adamam.

İşığı bir dünya, Aydı ürəyim,
Qapımı döyənə, paydı ürəyim.
Çağlayan xeyirxah çaydı ürəyim,
Yaxşılıq sarayın hörən adamam.

Bəxtəvər günlərim qaldı geridə,
Sızlayan könlümü kimsə kiridə.
Həsrətim qurudar göyü, yeri də,
Dərdimi sinəmə sərən adamam.

Axı hasar da var, barıdn özgə,
Ayrı rəng yoxdu ki, sarıdan özgə.
Yaşımı kim bilər Tanrıdan özgə?
Adəmi, Həvvanı görən adamam.

KAŞ Kİ, ARANIZDA MƏN DƏ OLAYDIM

Ucaldı vətənin başı deyirəm,
Sevindi qayası, daşı deyirəm.
Qurumaz gözümün yaşı deyirəm,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

Bu payız odlandı neçə tərsinə,
Oğulsan, bu boyda dərdə gər sinə.
Adınız düşəcək tarix dərsinə,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

Düşmənə dağ çəkib ram eylədiniz,
Ömrünüz əridi, şam eylədiniz.
Vətəni, torpağı tam eylədiniz,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

Hər kəsdən xatirə cığır var, iz var,
Bir ömür danışsan, söhbət var, söz var.
Hamının qəlbində heykəliniz var,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

Solmasın qoy vətən bağı deyərdi,
Alacaq payını yağı deyərdi.
Anam sağ olaydı, ağı deyərdi,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

Səngərdə duraydım, öndə olaydım,
Dərəyə düşəydim, çəndə olaydım.
Kaş ki, aranızda mən də olaydım,
İki min yeddi yüz səksən üç şəhid.

SƏNDƏN VƏTƏN ƏTRİ GƏLİR, BAŞQANIM

Türkiyə Respublikasının Prezidenti
cənab Rəcəb Tayyib Ərdoğana

Sönmədi xalqımın döyüş həvəsi,
Açıldı həsrətin bağlı qəfəsi.
Yandırıb yağını türkün nəfəsi,
Sevincdən Qarabağ gülür, başqanım.

Çəkin min hörmətlə başa bayrağı,
Sancın hər qayaya, daşa bayrağı.
Bir ulu millətin qoşa bayrağı,
Düşmənin bağrını dəlir, başqanım.

Suvardı torpağı axan qanımız,
Zəfərə büründü qızıl danımız.
Dar gündə Ali Baş Komandanımız,
Dərdini səninlə bölür, başqanım.

Qalmasın kiminsə əlində yaxa,
Arzular ürəkdən ürəyə axa.
Türkün uğurunu görəndə bədxah,
Gündə neçə dəfə ölür, başqanım.

Əzəldən amalı, vərdişi zəfər,
Əməli çiçəkdi, hər işi zəfər.
Duruşu zəfərdi, yerişi zəfər,
Dünyanın sirrini bilir başqanım.

Xəzəri seyr eylə, ləpə döyəndə,
Günəş cilvələnib özün öyəndə.
Bayrağa dönürsən şeir deyəndə,
Səndən vətən ətri gəlir, başqanım.

BU GÜNDÜ

Yaz gələr, yenə də qönçə açılar,
Gah səhər, gah da ki, gecə açılır.
Nə bilim sabahım necə açılar,
Ömrümün ən gözəl çağı bu gündü.

Gözləmə, kimsədən hay çıxmayacaq,
Parlayan ulduzdan pay çıxmayacaq.
Bəlkə gələn axşam Ay çıxmayacaq,
Ömrümün ən gözəl çağı bu gündü.

Adamı üşüdür soyuq baxışlar,
Tökür zəhləmizi təzə yağışlar.
Daha bir-birinə oxşamır qışlar,
Ömrümün ən gözəl çağı bu gündü.

Ömür köhlənini sürmüşəm daha,
Ömrün sarayını hörmüşəm daha.
Mən ki, gördüyümü görmüşəm daha,
Ömrümün ən gözəl çağı bu gündü.

Həyat, yorur məni hədən, yoldayam,
Ağrıyır, sızlayır bədən, yoldayam.
Ömrün qürubuna gedən yoldayam,
Ömrümün ən gözəl çağı bu gündü.

SÖZDÜ

Kədərin nə yeri, nə beşiyi var,
Hər kəsin qəlbində dərd yeşiyi var.
Dostların öz evi, öz eşiyi var,
Gecələr mənimlə qalanım sözdü.

Yaranı alsam da yara dalınca,
Heç vaxt qaçmamışam para dalınca.
Gecələr düşürəm misra dalınca,
Yuxumu gözümdən alanım sözdü.

Əzəldən kiməmsə, yenə oyam mən,
Necə görürsünüz, elə buyam mən.
Hamının gözündə milyonçuyam mən,
Varlıdan varlıyam, olanım sözdü.

Almışam qəlbimə odu səhərdən,
Ümid köhlən atdı, yapış yəhərdən.
Məni göy üzünə qaldırır hərdən,
Məni odlara da salanım sözdü.